

Nieuwjaar Ocmw 2012 – personeelsreceptie 03 01 2012 – De Maretak

Beste Vrienden, Collega's en medewerkers,

Wat origineel proberen uit de hoek te komen tijdens de nieuwjaarstoespraak wordt ieder jaar moeilijker.

Volgend jaar zal het vanzelf een stuk gemakkelijker zijn omdat we dan zullen kunnen terugblikken op de afgewerkte legislatuur, maar ook omdat er dan reeds zicht zal zijn op een nieuwe bestuursperiode.

De tijd tikt snel, weten jullie het nog:

- In 2007, in ontmoetingshuis De Brug, er was toen bij de start nog geen budget, had ik het met jullie over de noodzaak aan een uitvoerbaar, progressief en vooral begeistertend nieuw welzijnsbeleidsplan. Jan Ghyselen van De Loods zorgde toen voor een streepje muziek tijdens de nieuwjaarsreceptie en ik droeg (mij reeds aanpassend aan de nieuwe werkomgeving) een nieuw gekochte das.
- In 2008 hing hier in de Maretak de zaal vol met toepasselijke ocmw- begrippen (verwezenlijkingen en doelstellingen) uit het ondertussen goedgekeurde lokaal sociaal beleidsplan, het kinderopvangplan en het zorgstrategisch plan. Ik had het toen vooral over samenwerking met respect voor ieders inbreng, ieders kennen en kunnen, verticaal en horizontaal, kris kras binnen het ocmw, maar ook met het ruime welzijnsveld erbuiten.
- In 2009 liet ik de ook op het ocmw toepasselijke 'Yes we can', de 'Change we can' en het 'I have a dream' luid weerklinken nav de aanzienlijk verhoogde stadsdotatie en het uitgebreide personeelskader.
- In 2010 zong ik 'Wir ziehen eine strasse' en kondigde ik onze nieuwe slogan aan: 'samen zorgen voor meer welzijn'. Dat jaar had ik het vooral over de bedrijfscultuur met de symboliek van 't schoon verdiep, de bunker, de tanker, de boemeltrein en de tgv.
- In 2011 was verontwaardiging, begeestering en betrokkenheid aan de beurt en overhandigde ik aan Pierre Daens en Ann Arys de voor het vernieuwde Sociaal Huis bedoelde ingekaderde uitspraak van Dimitri Verhulst: 'De grenzen waar een regering zich druk om maken moet, zijn deze die nog altijd niet aan armoede zijn gesteld. Dat jaar had de wvd secretaris Jan De Leenheer het oa ook uitgebreid over het personeelsmanagement en alles wat daar komt bij kijken.
- Tussendoor bij de viering van 30 jaar ocmw had ik het uitgebreid over de overgang van openbare liefdadigheid naar georganiseerde solidariteit en over de steeds grotere uitdagingen voor de ocmw's.
- En meer recent bij de opening van het Sociaal Huis had ik het nog over 'Verdieping en Verbreding' als missie, 'Openheid en Toegankelijkheid' als kenmerk, 'Coördinatie en Samenwerking' als werkvorm en 'Professionaliteit en Vriendelijkheid' als stijl. Ik herinnerde aan de boodschap: 'Zorg dat jullie de regels kennen, maar koester de (voorziene) uitzondering'.

En nu 2012, In Aalst, het Boonjaar, het jaar van Louis Paul Boon.

Ik zou het kunnen hebben over de euro, de schuldencrisis, de recessie, de regeringsmaatregelen, de besparingen, de werkloosheidscijfers, de pensioenmaatregelen, de prijsstijgingen, ...enz

Of ik zou kunnen verwijzen naar de toenemende verarming, vervreemding, vereenzaming, verkleuring en vergrijzing.

Alleen al met de resultaten van de stadsmonitor zou ik stof genoeg hebben voor verschillende toespraken.

Maar ook wereldwijd is er één en ander te zeggen over bv de Arabische lente, het aanslepend Griekse drama, de nieuwe dreigingen vanuit Iran of Korea, de kernramp in Fukushima.

Over Merkel, Sarkozy, Cameron of Berlusconi.

Ik had het vandaag echter vooral graag gehad over de G1000 of de Indignados.

Over het opzienbarend pamflet 'Neem het niet' van de nu 95 jarige Duitse filosoof Stephane Hessel, dat wereldwijd zoveel jongeren inspireert.

Maar ook over de 'Voor wat hoort wat' - gedachte dat ons vanuit Antwerpen doet nadenken over ons sociaal handelen had ik graag één en ander gezegd.

Hoogleraar en armoede- expert Bea Cantillon, volgens wie er meer aan de hand is, en er een ingrijpende rijkdom- of welvaartverschuiving op wereldschaal plaatsvindt, van het Westen naar het Oosten en het Zuiden, had ik graag wat uitvoeriger geciteerd.

Maar neen, zoals gezegd, dit jaar wou ik op aanraden iets origineels brengen, iets krachtig, kort en goed.

Eigen aan onze tijd plaatste ik dan ook een oproep naar suggesties op Facebook.

Naast de 'vind ik leuk' - reacties waren er ook heel wat bruikbare reacties.

Ik heb nu zelfs stof genoeg voor nog vele toespraken tijdens nog vele bestuursperiodes☺:

Maar voor alle zekerheid, toch nu reeds graag een greep uit het verkregen aanbod:

*Marc De Weghe zou met een knipoog naar de woonzorgcentra, de serviceflats en de dienstencentra voor natte kerstbomen met gedoofde kerstlichtjes zorgen.

*Voor haar part, was voor Katrien Baeten alles goed, maar ik mocht zeker niet zingen

*Anderen zoals Ilseke, Ann en Martine vonden wel dat ik best een liedje kon zingen, Dirk Bascour stelde zelfs voor om een Snijdersbank te maken waarin ik de dagdagelijkse grote inzet van de maatschappelijk werkers kon benadrukken en tegelijk iedereen kon laten meezingen.

*Sofie Saeys sloot zich hierbij aan en vroeg zich af of ze haar pa, nu de secretaris op vervroegd pensioen, nog zou tegenkomen op de receptie.

*Christiane De Kempeneer vond dat ik me vandaag kon beperken tot de mededeling dat de Hopperank er nu echt wel komt, echt waar, dit moet nu ook, zodat Paul Stevens (die nu tot zijn 67 ste mag blijven werken) opnieuw op de inhuldigingsplaat zou kunnen vermeld worden.

Hij is immers de enige die ook prijkt op de goed bewaarde origineel-eerste inhuldigingssteen. In welke volgorde Paul dan nu opnieuw op de steen mag zullen Carine en Jelle met de ondertussen verworven expertise graag deskundig adviseren aan het beleidscomité.

*Vanessa Cleemput had liever een gedichtje over Mijlbeke en Alex ging zelfs voor een klassieke Nieuwjaarsbrief, Aalst 3 januari, getekend uw Voorzitter van het Ocmw.

*Brent schreef: 'Ik wil je wel een PowerPoint maken die je dan best projecteert vanop één of andere stads- of vuurtoren, ... de vuurtoren is nog steeds het embleem van het Sociaal Huis'

*Erwin Van Montagu stelde voor jullie zelf iets te laten zeggen en Lucette Callebaut wou hiertoe de tekst opsplitsen in puzzelstukken, een stukje voor iedere medewerker

*Wilfried Van Der Veken suggereerde de nog moeilijk te vinden Orval te serveren in aperitiefglaasjes

*Nadia Cleemput wou iets Oilsjters: 'E gelukkig joar, een goei gezondtet en wa mier personeel in de resthoizen' – volà dades mier as genoeg – ni te lang'

*Hierop inspelend wenste Daisy Van Gheit vanuit het ASZ ook het Ocmw een hele bus Poolse verpleegkundigen toe, aan mijzelf doet ze graag een stylo cadeau om tijdens de vergaderingen als ik weer eens mijn stylo vergeten ben, toch te kunnen tekenen.

*De beste suggestie kwam van Peter Vercauteren van het CAW, hij stelde voor om de ocmw nieuwjaarswensen op te laten aan ballonnen gemaakt uit per stuk aangekochte Ilva vuilniszakken – of de financieel beheerder Dirk De Pauw hier zal kunnen mee lachen Peter, weet ik niet

*De kabinetmedewerksters Marcia, Karla en Carine stelden voor om meteen alle kerstfeesten en alle nieuwjaarsrecepties te laten samenvallen, om zo nog slechts 1 x per jaar om zo nog slechts 1 keer per jaar naar de speech te moeten luisteren.

*Chris Borms reageerde heel ernstig en stuurde een zelf gemaakt gedichtje in haar gekende stijl over waardering, vriendschap, vrede en verdraagzaamheid. Halleluja.

* Michel De Gols kwam grappiger uit de hoek en wenst iedereen een lege portemonnee maar ook een agenda vol met leuke vrienden

*Er waren ook nog mooie wensen van Ann, Gina, Aurel, en zelfs de vroegere ocmw-voorzitter Eddie Dierickx, die - hem wat kennende - vooral focuste op een kortere toespraak en een langere receptie.

*Maar afsluiten doe ik met Sam, zowat de enige die koos voor inhoud, afgewisseld met kwinkslagen en geregeld een unieke glimlach ☺

Beste vrienden, nog even ernstig, wij hebben samen binnen onze mogelijkheden ondertussen veel gerealiseerd, ik bespaar jullie de opsomming.

Wat ik wel wil benadrukken is dat we dit te weinig opmerken en dat we het vaak zelfs helemaal niet meer zien.

In de politiek hebben we het vooral over de grotere projecten, de zichtbare investeringen en realisaties: een vernieuwd Sociaal Huis, een Dienstencentrum in iedere zorgcirkel, de verbouwing van Niemandslaan, nieuwe Kinderdagverblijven, het project De Kluis, de nieuwe Hopperank, de projecten St Job en Baardegem, enz.

Tsja, en nu ben ik toch al aan het opsommen.

Wat ik wil zeggen is dat we de dagelijkse resultaten van circa 750 personeelsleden in onze diverse basisdienstverleningen gewoon zijn gaan vinden, dat we er al lang niet meer bij stilstaan en dat dit zeker niet in de pers komt.

Tot we, met dank aan de kwaliteitscoördinator Nancy Boterbergh en alle leidinggevenden, ietwat onverwachts het ESF kwaliteitslabel kregen toegekend.

En nog vinden wij dit alles gewoon, ...maar het is niet gewoon !

Zich dagelijks met overgave, met hart en ziel inzetten voor de zwaksten in de maatschappij is een zware maar ook een zo mooie taak.

Een arm kind, een dakloze moeder, een hulpeloze vluchteling, een verslaafde jongere, een vereenzaamde mens, een zieke vrouw of een oude man die op een begrips- en respectvolle wijze geholpen of verzorgd wordt zal hier altijd dankbaar voor zijn.

Beste medewerkers, jullie allemaal, die simpele maar oprechte dankbaarheid van de hulpzoekende, dat zijn jullie dagelijkse vitamines.

Ook wij, de ocmw raadsleden zijn jullie hiervoor welgemeend en met veel waardering dankbaar.

Ik zeg dit met een knipoog naar Rita Sonck met wie ik het tijdens de armoededag nog over de dikwijls ontbrekende, maar nochtans even dikwijls welverdiende schouderklopjes had.

Beste vrienden, nu onze structuur, het budget, het personeelskader, de rechtspositie, de samenwerkingsverbanden, en ook die grotere projecten op het goede spoor staan kunnen en moeten we dit jaar nog meer inzetten op de verbetering van de organisatie, de betrokkenheid en de interne communicatie.

We moeten samen verder vorm geven aan een modern en flexibel personeelsbeleid, het HRM beleid, waarbij elke medewerker alle kansen krijgt om zijn kennis en kunde te ontwikkelen, om die vervolgens op gemotiveerde wijze te kunnen en mogen inzetten, waarbij ook wederzijds respect en vertrouwen essentiële voorwaarden zijn.

Beste vrienden, 'Kort en goed' hadden we gezegd, ik rond af, ...of toch graag nog een liedje ? een gedichtje misschien ? een tekening ?

Neen, ik wil dus echt kort zijn vandaag.

(ook denkend aan de medewerkers die nu van dienst zijn),

Allemaal gewoon **'e gelukkig jaar, een goei gezondtet en al watda 'k eir wensen kan'**.

En geniet nu vooral van het samenzijn tijdens de receptie.

Met zo'n korte toespraak is er nu wat meer tijd voor de receptie.

Patrick De Smedt

OCMW-voorzitter

schepen van Welzijnsbeleid,

Sociale Zaken en Gezin